

minister end fødevareministeren, skal der ske forhandling med fødevareministeren.

Til § 78

Efter saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 3, jf. stk. 6, kan tilladelse udstedes, når der er truffet afgørelse om eventuel erstatning til de fiskere, som berøres af foranstaltningen eller indgrebet, eller når spørgsmålet om eventuel erstatning er blevet henvist til et nævn, d.v.s. også inden nævnet har truffet endelig afgørelse. Som følge heraf har det været en betingelse for tilladelserne, at der er indledt forhandling om erstatning, eller at spørgsmålet herom har været henvist til nævnsbehandling. Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om erstatningspligt og størrelse af erstatning kan være kompliceret og kræve grundige forhandlinger. Parterne kan have interesse i at føre en forhandling til ende, inden sagen eventuelt overgives til et nævn.

I forslaget er det gjort klart, at der kun kan udstedes tilladelse, når der er truffet endelig afgørelse eller indledt forhandling, dvs. at der i det mindste er sket en brevveksling mellem parterne vedrørende spørgsmålet om erstatning til de berørte erhvervsfiskere eller spørgsmålet er blevet henvist til nævnsbehandling.

Stk. 2 er alene en undtagelse til stk. 1 om erstatning. Bestemmelsen ændrer ikke ved kravet om, at der skal gives tilladelse til de i § 77 nævnte indgreb. Stk. 2 relaterer sig kun til råstoffer indvundet i henhold til lov om råstoffer. Råstofloven gælder ved indvinding af sten, grus, sand og lignende forekomster, men derimod ikke for råstoffer der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Bestemmelsen i stk. 2 betyder, at der ikke bliver tale om erstatning i forbindelse med indvinding til den daglige råstofforsyning. Erstatning bliver kun aktuelt ved indvinding til brug for store, enkeltstående anlægsarbejder, som f.eks. Øresunds- og Storebæltsforbindelsen. Dette fremgår af lovteksten derved, at der kun kan ydes erstatning i de tilfælde, hvor tilladelsen udstedes til bygherren. I disse tilfælde kan forsyningen ikke skaffes via den råstofindvinding, der foretages af tilladelsesindehaverne i medfør af lov om råstoffer. Disse tilladelsesindehavere har ret til at indvinde råstoffer i bestemte områder inden for bestemte mængdegrænser og disse mængder vil ikke være nok til at gennemføre særlige enkeltstående store anlægsarbejder. Fiskeriet er dermed sikret erstatningsmulighed, hvis der skal gennemføres råstofindvinding udover den indvinding, som kan ske efter de tilladelser der allerede er givet efter råstofloven. Bestemmelsen i stk. 2 er en videreførelse af den gældende praksis.

Ved vurderingen af, om der skal udstedes tilladelse til indvinding i henhold til råstofloven, tages der hensyn til bl.a. fiskebestandene og mulighederne for at udøve fiskeri på det pågældende område.

Til § 79

Efter forslaget § 79, stk. 1, kan den, der gennemfører foranstaltninger eller indgreb, som har den i § 77, stk. 1, nævnte virkning, eller de berørte fiskere anmode vedkommende minister om at nedsætte et nævn, som skal tage stilling til spørgsmålet om erstatning. Dette er en ændring i forhold til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 1. pkt., som bestemmer, at vedkommende minister eller fødevareministeren kan henvise spørgsmålet til afgørelse ved et nævn. Baggrunden for ændringen er, at parterne er de nærmeste til at anmode om nævnsbehandling af erstatningsspørgsmålet, eventuelt som følge af et forudgående forhandlingsforløb. Anmodningen om nedsættelse af nævnet kan ske på hvilket som helst tidspunkt i forløbet.

Stk. 2 svarer til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 5. pkt.

Til § 80

Bestemmelsen vedrører det i §§ 78-79 omhandlede nævn. Efter stk. 1 består nævnet som hidtil af 3 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af fødevareministeren, hvis denne alene træffer afgørelse om tilladelsen, jf. stk. 2. Forslagets stk. 3-7 svarer til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 2., 3., 4., 6. og 8. pkt. samt stk. 5-6.

Til § 81

Bestemmelsen er videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 33, som skal sikre, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri inddrages forinden andre myndigheder træffer beslutninger af betydning for fisk og fisk's levemuligheder i ferskvand. Med henblik på at gøre det klarere, hvilke typer af beslutninger, der er relevante, er der i formuleringen i forslaget indsat eksempler på den type dispositioner, der kræver, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri inddrages inden, der træffes afgørelse.

Til § 82

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 29 og saltvandsfiskerilovens § 18 om forholdet mellem fiskeriudøvelse og hensynet til sikker sejlads.

Til § 83

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 18a og vedrører erstatningspligt